

melser for autoriserede bobestyrere om generelle forsikringsforhold.

Sikkerheden kan stilles foreløbigt, jf. bestemmelsens stk. 3 og § 52, stk. 2, hvorefter bobestyreren senere skal indsende en fortegnelse over boets aktiver og passiver til skifteretten, der derefter kan træffe bestemmelse om forøgelse af sikkerheden.

Som det er tilfældet i gældende ret, foreslås udgiften til kautionsforsikring, der ved bobestyrerbehandling indgår som et nødvendigt led i boets behandling, at kunne afholdes som en boudgift.

Som noget nyt foreslås det ved bestemmelsens *stk.* 2, at en bobestyrer, der ikke i forvejen har tegnet en sædvanlig ansvarsforsikring, der dækker tab på grund af fejl og forsømmelser ved bobehandlingen, skal tegne en sådan forsikring, inden den pågældende kan få boet udleveret. Dækningsomfanget ved sådanne ad hoc forsikringer skal godkendes af skifteretten for at sikre, at der ikke blot tegnes en billig pro forma forsikring med en dækningsgrad, der langt fra modsvare et muligt tab. For advokater er en forudgående godkendelse ikke nødvendig i hvert enkelt bo, da advokater efter de særlige regler herom i vedtægten for Det danske Advokatsamfund er pligtige at tegne ansvarsforsikring for det potentielle erstatningsansvar, vedkommende måtte ifalde. Forsikringssummen andrager p.t. et reguleret grundbeløb på 600.000 kr. Alene hvis der er tale om boer med betydelige værdier, vil der således i forhold til advokater kunne være behov for at stille krav om yderligere forsikringsdækning.

Kan en indsat bobestyrer ikke tegne en sådan forsikring, må indsættelsen af den pågældende som udgangspunkt tilsidesættes, jf. § 38, stk. 4.

Der findes boer af en sådan størrelse, at det næppe vil være muligt at tegne en forsikring, der fuldt ud dækker det potentielle tab. En sådan umulig forsikringsdækning bør ikke i sig selv føre til, at boet ikke kan behandles ved en testamentsindsat bobestyrer, hvis blot denne kan præstere en forsikring med et dækningsomfang, der er på niveau med det, der almindeligvis må antages at kunne præstere af autoriserede bobestyrere i tilsvarende boer.

Bestemmelsens *stk.* 3 om, at skifteretten til enhver tid kan stille krav om ændring af forsikringsdækningen m.v. efter stk. 1 og 2, forudsættes anvendt, hvis boets aktivmasse efterfølgende forøges væsentligt.

Til § 40

Efter bestemmelsen er det som udgangspunkt altid skifteretten, der træffer bestemmelse om, hvem der som bobestyrer skal behandle et insolvent dødsbo. Insolvensbehandling bevirker således, at de reg-

ler om udpegning af bobestyrer, der er fastsat ved lovforslagets §§ 37-38, ikke finder anvendelse. Begrunderen herfor er, at bobehandlingen i insolvente boer hovedsaglig sker i kreditorernes interesse. Her til kommer, at behandlingen af et insolvent bo kræver juridisk kyndighed i konkursret. Skifteretten er således frit stillet med hensyn til, om en autoriseret bobestyrer eller en advokat, der er kyndig i konkursbehandling, skal forestå afviklingen af det insolvente bo. Træffer skifteretten i medfør af forslagets § 70, stk. 2, bestemmelse om, at konkurslovens regler om bostyre skal være anvendelige, udpeges bobehandleren dog efter disse regler.

Er boets behandling allerede påbegyndt ved en autoriseret bobestyrer eller ved en indsat advokat, inden afgørelse om insolvensbehandling træffes, vil det normalt være hensigtsmæssigt at lade behandlingen fortsætte ved denne, medmindre væsentlige hensyn nu taler herimod, eller skifteretten tillige har truffet bestemmelse om bostyre efter forslagets § 70, stk. 2.

Bestemmelsen svarer til § 37 i betænkningens lovudkast.

Til § 41

Bestemmelsen giver skifteretten mulighed for at afsætte en bobestyrer, der ikke behandler boet forsvarligt, eller som ikke rettidigt efterlever et krav om at stille sikkerhed.

Bestemmelsen skal ses som en del af et samlet system, hvorefter bobestyreren mere selvstændigt bliver ansvarlig for boets afvikling, men således at arvingerne kan indgive klager over bobehandlingen til skifteretten. Skifteretten kan derefter meddele bobestyreren pålæg om inden for en eventuelt fastsat frist at foretage, hvad der findes fornødent. Efterkommer bobestyreren ikke et endeligt pålæg fra skifteretten, afsætter skifteretten bobestyreren.

Manglende rettidig indlevering af boopgørelse vil ligeledes kunne føre til, at en bobestyrer afsættes.

Bestemmelsen om, at skifteretten afsætter en bobestyrer, der ikke rettidigt stiller fornøden sikkerhed, svarer til de gældende regler om, at et eksekutorbo overgår til offentlig behandling ved skifteretten, såfremt rettidig sikkerhedsstillelse ikke finder sted. Bestemmelsens anvendelsesområde vedrørende dette forhold er imidlertid relativt begrænset, da det allerede af § 39 følger, at boet slet ikke kan udleveres til bobestyreren, hvis forsikringsforholdene ikke er i orden. Derfor vil bestemmelsen alene have betydning i de situationer, hvor der efter boets udlevering bliver behov for at stille krav om en ændret forsikringsdækning.